

DESET SPRAVEDLIVÝCH

- Tak s chutí do toho a půl je hotovo, ozvalo se shůry.

Dva vymydlení, hranatí a ramenatí zaměstnanci soukromé bezpečnostní agentury TUEBOR se zastavili na pochůzce uprostřed moderního svařovaného mostu rozepjatého jediným odvážným obloukem mezi oběma břehy řeky. Vyšší černý šerif si hrál s vysílačkou, nižší, podsaditější kolega jen tak civěl dolů na špinavou hladkou hladinu Jordán riveru. Stejnokroj černé barvy oběma mimořádně padl. Krátká bunda, bombr s kožešinovým límcem a přiléhavé černé kalhoty. Na bocích nesli revolverová pouzdra, opravdové houlstery a z nich vykukovaly pažbičky klasických coltů, dále dlouhé pendreky a šestihranné kšiltovky posazené více do týla hlavy.

- To byl slušnej nápad, pochválil kolegu Kid. - V téhle maškarádě nás nikdo hledat nebude.

- Jaká maškaráda? pohoršeně se otočil Jack. - Náhodou jsem vybral slušnou firmu, Já ty kluky tak trochu znám a na firmu

T U E B O R je spoleh. Nabízejí perfektní služby, zajišťují **ostrahu objektů, montáž bezpečnostních zařízení a další speciální služby.**

A co je v tomhle městě důležité, **jsou spolehliví, neúplatní** a znají ve všem tu správnou míru. jejich hoši procházejí psychologickým vyšetřením i tvrdým výcvikem.

- To snad ani není možný, žasl Kid. - No, já se v uniformě nikdy moc dobře necítil, ale teď nám ten tvůj nápad umožní mít při sobě nádobíčko a nikomu to nepřijde divný.

Jack plivl do vody kde se strhla u jeho výměšek velká rvačka místních městských ušmudlaných kačen. Zaujalo ho to.

- Teď kudy dolů? přešel Kid k prozatím nejaktuálnější otázce dne. - Pokud víme, oba vchody jsou dobře hlídaný shora. K těm bych se neodvažoval ani přiblížit.

- Moc bych se divil, kdyby je starej důkladnej Sam oba dva hned nezavalil, odtušil Jack. - On nenechává žádný prostor náhodám a dobře dělá, protože Cipovič nemusel naletět na ten fór s ohořelýma mrtvolama. Cipovič určitě tuší, že tady jde o víc než o pár bláznů co si zahrávají s policií.

- To je fakt, přikývl Kid. - Sam se s ostatními bude chtít nejprve dole pořádně zabydlet a až se tam v podzemí budou pohybovat jistěji, prorazí si někde třetí vchod, může to být úplně kdekoliv a může to trvat ještě nějaký ten pátek. Musí rozhybat zdroj energie, techniku, musí udělat průzkum a milion dalších věcí. Jsem moc rád, že tam s nimi zůstal právě on. Jsem žhavej na to, jak se s námi pokusí spojit. Musíme vymyslet jak mu dát vědět, že nejsme pod dnem ani v lochu.

- To přijde samo, ale spíš bych se ptal co pak, až budeme pohromadě, uplivil znovu Jack a s potěšením sledoval slibně se rozvíjející malou ptačí válku dole na hladině.

- Jak, co potom, tomu nerozumím, přece...

- Nerozumíš? podivil se Jack. - Hmm, vždycky jsem měl za to, že jsi to ty, komu to z nás dvou lépe myslí, tak rozhybej neocortex. Tobě se vážně chce dělat pro strejdu Chrise něco jako vlnolam zločinu?!

- To zní pěkně, vlnolam zločinu, pochválil Kid. - Vymyslel to na nás dobře co? Zagituje a zaplatí dva supermany, kteří ze sebe ochotně vyrobí smrtonosnou návnadu a udělají za všechny tu záslužnou jateční práci. navíc ji udělají bez právního krytí, sami mimo zákon, a pak tiše, bez nároku na ovace a na pomník zmizí ze scény. Kdykoliv začneme být nepohodlní jemu nebo pánům senátorům, odrovnají nás natošup, předhodí nás lvům a neuslyšíš ani mlasknutí až zmizíme ze světa.

- Když to dobře dopadne, ponuře užvýkl Jack. - Víš, já bych někdy bral i tohle, kdyby to mohlo doopravdy pomoci tomuhle městu a lidem tady okolo. Tak jak on to naplánoval, do toho nejdu, nejsem padlej na hlavu.

- Myslíš, že nemá pravdu? Myslíš, že se Cipovič nebo mafiáni do téhle pasti nechytí?

- Chytí se do ní i bez návnady, odtušil Jack a ukázal dolů k hladině řeky. Pak znovu plivl.

Kid nechápavě zíral do místa odkud se šířil navztekovaný křik kachen lámající se o mostní oblouk.

- Četl jsem jako kluk válečnou literaturu, přemítal Jack, a vzpomínám si na jednu knížku. Šlo o tenhle problém: malej státeček, skoro bez armády se bál dvou obřích, agresivních velmocí. Jeho vládě bylo jasné, že oba velcí sousedi dlouho svobodnou zemičku mezi sebou nesnesou. Bylo to blízko u moře a nedaleko pobřeží ležel dosud neutrální, neobsazený a džunglí porostlej ostrůvek. A tihle chlapi, o kterých vyprávím vyzbrojili komando maníků v uniformách jedné sousední velmoci a udělali naprosto nešikovnej, okatej přesun na tenhle pustej neobydlený ostrůvek.

- Jasně! typoval Kid, a druhá velmoc ho najednou začala považovat za strategicky důležitou pozici a poslala tam o něco větší komando.

- Tak! zajásal Jack. - To už tam tuhle provokatéři dávno nebyli, stáhli se, nikoho nezabili a nic nezničili. Ale viděla to zase první velmoc a musela poslat větší výsadek a ti druzí hned prapor námořní pěchoty, první na to celou divizi. Pak se tam potkaly jejich letadlový lodě. Mlátili se o ten ostrůvek do naprostýho vyčerpání. Postupně tam stahovali vojska z jiných front a hranic, trumfovali se technikou a množstvím a celá hrozící válka se odehrála na malý ploše bezvýznamnýho souostroví v Pacifiku. Vyčerpali se navzájem aniž z toho měly užitek a strategicky zvítězil malej státeček kterej vůbec nebojoval a kterému původně hrozilo, že se stane návnadou.

- To je strašně zajímavý, hloubal Kid. - Ty víš o nějakým takovým ostrůvku kterej by se dal předhodit mocnostem a kterej zatím nikomu nepatří?

- Víš, já myslím, že tady, v tomhle skrzskrz hříšným městě to může být už doslova cokoliv, rozmáchl se Jack rukou vůkol.

- Tady je ve vzduchu takový napětí a kříží se tu tolik zájmů, že cokoliv má pro mnohé strategickou hodnotu ostrůvku, kterej sice nic neznamená, ale z konkurenčních důvodů je třeba se o něj porvat. Například, schýbl se, - stačí takovejhle malej kamínek aby spustil lavinu.

- Tomu nevěřím! cukl se Kid. - Tohle si tak trochu fabuluješ. V principu máš pravdu, ale kamínek...

- Tak se vsaď, vybídl Jack svého skeptického kamaráda a podržel kamínek ve dvou prstech ve volném prostoru za zábradlím mostu. - Nevím přesně co se stane, ale pokud je princip správný, může jedno jediný žbluňknutí kamínku znamenat krev, smrt, válku a kdo ví co ještě.

Pak svůj katalyzátor konfliktu pustil do řeky.

Oblázek zajel pod hladinu s hlasitým plesknutím a od místa dopadu se po hladině rozběhla do všech stran zčeřená kola. V příštím okamžiku spatřil napjatý Kid hejna malých rybek, které se vyrojily kolem místa dopadu a pátraly po něčem k snědku. To už připlouvaly první kachny a začala hlasitá rvačka o ulovené ryby. Z pobřežních sítin, z míst kde končila říční navigace vyrazily křikem vylákané flotily kachních rodinek a rvačka uprostřed řeky nabírala na intenzitě. Čím větší křik, tím víc vodních ptáků mělo dojem, že je oč se poprat. Rozléhalo se rozhořčené káchání, tlukot labutích křídel, pleskot a cákání zběsile rozstříkované vody.

- Nejste vadní, copak jim to tam házíte? povstal na levém břehu první vyrušený rybář a zrudl vzteky. Ovšemže nekřičel na rozložitý zástupce zákona na mostě na který se ani nepodíval, nadával rybářské konkurenci usazené na pravém břehu.

- Vo copa ti de?! zazněla výhrušná odpověď z druhé strany. Ty máš nějaký problém?

- Já ti vysvětlím jaký mám problém, ty grázle, povstal druhý milovník říčních tišin ve vysokých holínkách. - Jen mi neseř s tím házením, nebo si hodím taky!

Obě strany záhy dokázaly, že od slov není daleko k činům. Přes Jordán river začalo pršet kamení.

Dělostřelecká příprava zvedla ze skládacích židliček i postarší filosofické typy a donutila je hledat krytí. Artilérie nemilosrdně srážela pruty a převracela plechovky z kterých radostně unikali pracně nachytaní červi. Pak se první bojovníci pokusili o zteč lávky pro pěší sto metrů po proudu. Boj o lávku vedly obě strany se zoufalou urputností, protože znamenala možnost palby do nekrytého boku. To již nevydrželi nečinně přihlížet ani rybáři, kteří doposud drželi výhodné fleky poblíž vyústění kanalizace. V širokém okolí prchalo množství maminek s kočárky a načančanými dětmi, maminek původně vylákaných k nedělní procházce tichou říční nivou. Otcové rodin zuřili a zapojovali se do boje, působili chaos v týlech bojujících stran aniž se přidali zjevně k některé z nich.

- No ty vole! hvízdal obdivně Kid na mostě. - No to mě podrž!

- Podrž se sám, chechtal se Jack. - Funguje to kamaráde. Vidíš? Všichni, celá Nová Sodoma, jsou nadřazení na pořádný jatka a potřebují jen vhodnou záminku, v tom je to. Nebudu ze sebe dělat návnadu, není to třeba. Budu házet kamínky a koukat se zpovzdálí.

Kid souhlasil.

- Je třeba tu energii kanalizovat, ne ji vázat na sebe. Uznávám, že jsi génius a zkusím to taky.

- Jasně, řekl Jack, - Když k tomu chceme přistupovat vědecky, pak musí být výsledek experimentu verifikován opakováním.

Kid vzápětí sebral další kámen a nadšeně ho vrhl. Nikoliv ovšem na řeku, to bylo právě nyní zbytečné. Kida dráždilo, že na druhé straně, v ulicích, je doposud nerušený klid a halas od řeky sem zatím nedoléhá.

Kámen opsal parabolický oblouk, ale postrádajíc dostatečnou energii vrhu, zazvonil o lité secesní zábradlí nábřežní navigace. Pak odskočil dolů do vody. Zazvonění stačilo, aby se o kousek dál polekal velký německý ovčák vedoucí po chodníku na krátkých kširách slepce. Vlčák prudce vystartoval do křižovatky, vlekouce za sebou v řemení bezmocného invalidu, po dlažbě rovnou pod zánovní felicii. Slepce kolem sebe tloukl holí a poděšeně ječel. Řidič auta zasakroval a strhl řízení do protisměru. Následovalo kvílení brzd, náraz a řinkot skla. Do všech těch zvuků prolínalo srdcervoucí vytí zdivočelého psa.

Kid, který již pootočen polykal znechucení z neúspěšného hodu a hledal očima další kámen, udiveně vzhledl a při pohledu na bouračku rozjasnil tvář. Do výrazu jeho obličeje se vrátil úsměv a upřímná radost.

- Funguje to, funguje to! zatleskal dětinsky.

- No tomu říkám trefa, zakřičel Jack! - Mrkej cos to zastavil za dodávku!

- Já?! ohradil se Kid dotčeně...

- No tak ne ty, ten kámen.

Kid zkoumavě ostříl zrak na šedý stejšn vpředu hrozivě pomačkaný, pocukrovaný vysypaným sklem.

Z dodávky náhle začali vyskakovat ozbrojení maníci v podobných stejnokrojích do jakých se při svých akcích oblékali Spravedliví. Muži se rojili, natahujíc ve skoku či v běhu podpažbím závěry krátkých brokovnic a zkušeně zaujímali vprostřed vozovky okolo bouračky půlkruhovou obranu. Řidič felicie oněměl hrůzou a chodci se s jekotem rozbíhali. Teprve za chvíli si Kid všiml znaku federální banky na kapotě dukáta. Byly tam hrábě zkřížené přes naditý měšec.

- Dobrý! ocenil Jack. - Tomu říkám trefa. Ten pancéřák převáží peníze.

- To je v centru tohoto města asi dost běžný, soudil Kid. - Tady je bank a spořitelén víc než škol, knihoven, kin a divadel dohromady...

- A to ještě nic není, hádal Jack, již o tři myšlenky napřed. - To bylo jen první dějství. Jestli je teorie správná, tak se teď něco strhne. Rozvine se boj o ostrov.

Kid sevřel zábradlí až mu napětím zbělely klouby na rukou.

Mezitím ochranka finančního transportu pochopila, že se nejedná o rafinované přepadení, ale o prachobyčejnou dopravní nehodu. Několik mužů odtáhlo auto ke zdi nejbližšího domu, jiní, již o poznání

uvolněněji, hlídali okolí, zatímco šéf skupiny manipuloval s vysílačkou.

- Volají pro posilu a pro jiný auto, komentoval Jack. - To není moc chytrý v našich poměrech. Kolikpak ostřejch hochů asi jen tak z plezíru odposlouchává tyhle frekvence průběžně a vytrvale?

Kid již po několikáté užasl, co všechno Jacka tento den napadá. Samozřejmě se nemýlil, zločinné tlupy se dávno profesionalizovaly a odposlouchávání policejních frekvencí bylo standardní činností, chtěla li tlupa obstát v silné konkurenci jiných.

- Na to si počkáme, radil Jack.

Nemuseli čekat dlouho. Neuplynulo ani deset minut, když se ze zatáčky od hlavního nádraží vynořilo nové pancéřované auto s výrazným emblémem FB. Jenomže téměř přesně v tutéž chvíli vyrazilo z opačné strany, od centra city nachlup stejné auto, tedy celkově třetí tohoto druhu. Tomuto vozu dokoncerazil cestu policejní doprovod na třech motorkách.

Kid s Jackem se vsázeli na mostě které z protijedoucích bankovních aut je pravé a jede skutečně převzít náklad nabouraného dukáta. Nevyhrál nikdo. Falešné byly obě dodávky, což jen potvrzovalo Jackovu teorii o vyrovnaném konkurenčním prostředí zločinných gangů.

Ochranka nabouraného vozu rozhodně nebyla naivní a ihned po objevení druhého vozu zaujali muži znovu půlkruhovou obranu za lavičkami, stromy, za popelnicemi a zaparkovanými vozy. Ochrankou byl propuštěn pouze blikající policejní mercedes, protože federální policii musí vždy každá soukromá ochranka respektovat. K velké škodě obránců transportu však ani tato federální policie nebyla pravá. Palba do zad obránce úplně zdecimovala a rozvrátila jejich linii.

- Čum, ječel Kid jako indián, - Už teče krev! Už tam jsou mrtví! Funguje to!

Skutečně. Nyní se do díla vložily i osádky obou příjíždějících falešných dodávek. Jejich stejně věrohodně oblečené ochranky se vrhly do boje a to tak, že proti sobě.

Zároveň zesílil povyk dole u řeky. Na lávce pro pěší došlo na laminátové pruty kterými mušketýři obou stran šermovali jako rodilí Gaskoňci z pluku De Trévillova. Konečně se levému břehu podařilo prorazit. Samozvaný vůdce pravobřežních upadl a nedbaje vyzutých vysokých bot, prchal po lávce, ječel a snažil se zbavit blyštivé třpytky na štiky zaseknuté za uchem. Svou panikou strhl své muže na útěk a došlo k invazi levého břehu na pravý.

Do zuřivého boje nahoře na nábřeží se zapojila další, tentokrát pravá ochranka a další, tentokrát pravé policejní síly jednoho blikajícího mercedesu. Uniformy se prolínaly a nebylo možno určit kdo je zástupce zákona a kdo zákon zneužívá. Každý střílel po každém a bezvládných postav přibývalo. Jedna z dodávek začala hořet a exploze nádrží vyřadila další bojovníky. Tlaková vlna vyrazila výlohy obchodů všude v blízkém okolí.

Zdecimované zbytky původní ochranky transportu peněz ustupovaly po svahu dolů k řece, kde se zase dostaly do bubnové palby rybářské artilerie, již slušně zastřílené. Zmatení šerifové reagovali na útok kamením instinktivně brokovnicemi a revolvery. Salvy mosbergů bičovaly špinavou hladinu řeky na kterou dopadala bezvládná těla ztrestaných kachen. Rybáři rázem vystřízlivěli a usoudili, že jejich vztek není zase natolik intenzivní, aby se museli hnát proti salvám ze střelných zbraní. Většina z nich se mylně domnívala, že palba je namířena proti nim a všichni kolektivně zahájili společný strategický ústup podél zdí domů, podél ohrad a křovisek.

Nahoru na úroveň nábřežní navigace se mnozí z nich dostali právě v okamžiku, kdy explodoval něčí granát přímo v útrokách nabourané transportní dodávky. Jack mínil, že to mohla být pojistka nákladu. Tak či tak, výbuch rozpáral nákladovou část vaku a vymrštil do širokého okolí větší i menší svazky bankovek i smršť žhavých mincí. Horké mince působily podobně jako střepiny a s jistotou kosily vše živé v okruhu padesáti metrů. Tím fakticky končila intenzivní část přestřelky, neboť nebezpeční střelci se nyní v devadesáti procentech kroutili na dlažbě s nějakým tím pětisilverem v játrech či v ledvinách.

- Tak, To bylo druhé dějství, pochvaloval si Jack.

Intermezzo obstarali místní občané doposud zabarikádovaní v domech nebo odvážnější náhodní chodci. Sotva zmlkla střelba a sotva se odplížili poslední pohybu schopní gangsteři, vyrojilo se ze všech stran plno plno občanů po hrstech sbírajících bankovky a mince. Tito se vlamovali do rozbitých obchodů a skladů rozbitými výklady i dveřmi, rvali se mezi sebou o to kdo sebere právě tu či onu sto silverovou bankovku nebo kdo má právo vyloupnout mrtvému gangsterovi deseti dolar z oka. Občané postupně začali rozbíjet i vzdálenější výkladní skříně a rabovat některé soukromé přízemné byty. V celé ulici byla vykrádána zaparkovaná auta a vypuklo několik rvaček. Mnozí využili nečekané příležitosti k tomu, aby si vyrovnali dávné účty se sousedy nebo k odstranění věřitele jemuž dlužili podstatný obnos.

Poslední přeživší pravý policista se kymácel v jízdni dráze omotán silnými vlasci rozezlených rybářů. Jediný on ze všech živých vyšel z bitvy se zápornou bilancí, protože mu sebrali i jeho vlastní peněženku.

- Tak, soudil Jack. - Tohle není poslední dějství. Už teď několik gangů v okolí přemýšlí kdo ukradl hlavní balík. Za chvíli vejde ve známost, že minimálně dva gangy jsou silně prořídlé a pomuchlané, a najde se dost jiných, kteří budou žádostivi přebrat jejich rajony a klientelu. Z toho budou další boje. Přitom už není oč se poprat. Ostrov se potopil pod tíží hříchu, ale bitva pokračuje. Pacient zemřel, operace se zdárně vyvíjí v pitvu.

V dálce se ozval zvuk kvílivého signálu prvních přijíždějících sanitek a lapidušci se doposud marně snažili protlačit k postiženým a umírajícím.

- Pár desítek občanů si tady dneska slušně nahrabalo, připomenul Kid.

- To ano, souhlasil Jack. - A tím připravili půdu pro naše poslední dějství, pro stoletou činžákovou válku. Nezapomeň, že jsou to většinou sousedi, znají se a viděli se tady. Mnozí mají v majetku ty vyrabované obchody. Za moment to začne vyšetřovat kriminálka a ledacos se objeví támhle v kamerách co snímají provoz na křižovatce. Začnou výslechy, bude se udávat, závidět a možná vraždit na běžícím pásu. Tady budou domovní prohlídky a sousedská nenávisť. Budou na sebe žalovat, budou se navzájem vydírat, trávit si psy, unášet si děti, vypalovat auta a byty, tady prudce vzroste počet vražd a násilností a za dva, tři roky se současné obyvatelstvo téhle nábrežní čtvrti naprosto vyhladí v krvavé vendetě. nakonec to tady bude muset město zbourat, zplanýrovat a postavit tady úplně jinou čtvrť, jiné domy, dosídlit jinými lidmi, jinak nebude klid a neskončí krevní msta. Do roka tu budou muset zavřít všechny podniky a obchody, všechny hospody a provozovny. Zbude tady mrtvá, vlhká, pustá a zničená čtvrť plná mladistvejch gangů, který vyrostou z jejich dětí, hašíše a ostrejch nožů...

- No jo, zamračil se Kid nad pochmurnou věštbou, - to abysme pomalu šli.

Překonali řeku na vítězný levý břeh ve chvíli, kdy se shora z nábreží ozvala nová střelba. Jack seběhl ještě dolů až ke břehu a vylovil dvě čerstvě zastřelené kachny, protože co může být lepšího než zvěřina na grilu..?